

IKREK

Simon Józsefnek, Stockholm

Sirályok szigetén borókaerdő,
gyantát csurgató kunyhó mellől
hiába kiáltod elvesző nevem,
érkezik, rézsut szemedbe ver a hó,
hártyás jeget csörget az öbölben
szürke homokján a szürke tenger.
Az ikrek sorsa ért utól minket,
fele életünk és a teljes halál
telik s jó ezért idegenben,
hiába kiáltom hiányzó neved,
gyökerek közé akadt fölugró sarkam.
Nincs helyünk,
szöglete földnek, Európának,
hol megüjlünk végre egymással szemben,
árnyéktalan tükörben, mint egyetlen arc,
kettős gyertyát égetve hajnalig,
nem tudni, melyik láng és melyik arc igaz,
felejtés, csönd és emlékezet,
tán föl sem ismerjük többé egymást,
vastag rétegek nőttek ránk és bozót,
mélyebb álmok kell, előbb ébredés
Sirályok szigetén vársz hófödte házban,
hol az iránytű fekete nyilacsakája megáll.
(1986)

